

Boekverslag Nederlands De slavenring door Simone van der Vlugt

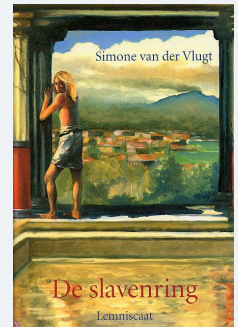
Boekverslag door een scholier

1894 woorden

17 jaar geleden

★ 7,5

865 keer beoordeeld

Auteur	Simone van der Vlugt
Genre	Geschiedenis, Jeugdboek
Eerste uitgave	2003
Vak	Nederlands

Samenvatting:

Het is 78 na Christus. Folkrad is 17 jaar en woont in het Rijnland. Zijn vader is stamhoofd van de Cananefaten en hij zal ooit zijn vader moeten opvolgen. Een deel van het Rijnland is door de Romeinen bezet, waardoor de Romeinen regelmatig in Folkrads dorp komen om met zijn vader verdragen te sluiten. Folkrads vader verzet zich zoveel mogelijk tegen de Romeinen. Als op een dag twee Romeinen het dorp komen bezoeken, verkrachten ze een meisje. Folkrad schiet in zijn woede allebei de Romeinen dood. Samen met het meisje gooit hij de Romeinen en hun paarden het moeras in. Hij kan dit natuurlijk niet voor zijn vader verzwijgen en vertelt het hem dan ook. De vader van Folkrad is verschrikkelijk boos op Folkrad, want als de Romeinen merken dat er twee van hun verkenners niet terug zijn gekomen zullen ze zeker komen om het uit te zoeken. Dat duurt niet lang, want als Folkrad na een feest met een meisje langs de rivier loopt omsingelen de Romeinen het dorp en steken het in brand. Als Folkrad naar het dorp is teruggierend, is iedereen dood. Als hij naast het lichaam van zijn vader zit, wordt hij van achteren neergeslagen. Hij wordt gevangen genomen en eerst per schip vervoerd, daarna wordt hij gebrandmerkt en moet hij zelf roeien in een galei. Als galeislaaf wordt Folkrad volkomen afgebeuld. Als hij ook maar een ogenblik verslapt wordt hij geslagen met een zweep. Als ze na een zware storm uiteindelijk bij een haven aankomen, wordt Folkrad verkocht als slaaf aan de heer Lucius Cornelli, een van de rijkste mannen van Pompeii, en krijgt hij een slavenring om zijn hals.

Bij Heer Lucius woont ook Chloë, een meisje dat door haar pleegvader als slaaf verkocht is en bij een badhuis terecht is gekomen. In het badhuis kwam Marcus Cornelli, de zoon van Heer Lucius, vaak. Marcus wordt verliefd op de mooie Chloë en koopt haar, Chloë wordt Marcus' persoonlijke slaaf. Bij Heer Lucius worden de slaven goed behandeld, alleen Marcus gaat niet goed met ze om, hij slaat de slaven en vergrijpt zich regelmatig aan Chloë, waardoor zij zwanger wordt. Marcus is centurion in Germanië en gaat af en toe voor lange periodes weg. Daardoor weet Chloë haar zwangerschap zolang mogelijk geheim te houden voor hem, want ze weet dat als ze het hem vertelt, hij de baby onmiddellijk laat weghalen. Als Marcus na een lange tijd terugkomt is Chloë al bevallen. Wanneer Chloë wordt weggestuurd om een

boodschap te halen, neemt Marcus het kind mee. Sindsdien zwijgt Chloë; ze volgt alleen bevelen op. Folkrad wordt al gauw verliefd op de zwijgende Chloë, ze trekken steeds verder naar elkaar toe en aan haar vertelt Folkrad voor het eerst zijn hele geschiedenis. In het begin verzette hij zich zo goed en zo kwaad als het ging tegen zijn gevangenschap, maar bij Heer Lucius leert hij ook de goede kanten van de Romeinen kennen. Uiteindelijk legt hij zich neer bij zijn nieuwe leven, en hij leert lezen en schrijven van Philos, die ook slaaf is. Ook legt Philos hem uit dat het voor een slaaf nutteloos is om te vluchten; met zo'n slavenring om je hals word je meteen gevonden omdat de eigenaar van de slaaf erin gegraveerd staat. Een gevluichte slaaf moet het opnemen tegen een leeuw in het amfitheater. Deze wetenschap weerhoudt Folkrad ervan te vluchten.

Folkrad verzet zich steeds meer tegen Marcus. Toen Folkrad en Chloë een keer naar de haven waren geweest, stond bij terugkomst Marcus met een zweep in zijn hand te wachten. Toen Marcus een beweging maakte alsof hij Chloë wilde slaan, had Folkrad in een impuls een riek te pakken. Op dat moment draaide Marcus zich om en zag wat Folkrad deed. Meteen beval hij hem zijn tunica uit te trekken en werd hij gezeseld met de zweep.

Intussen begint de Vesuvius steeds vaker te rommelen, en Pompeii krijgt steeds meer aardbevingen te verwerken. Op een dag in augustus vergrijpt Marcus zich weer aan Chloë. In een vlaag van blinde woede valt Folkrad Marcus aan en wurgt hem. Folkrad vlucht, hij vraagt nog of Chloë met hem meegaat maar ze wil niet. Ze geeft hem een linnen zak mee met wat eten en een vijl zodat hij de slavenring door kan vijlen. Folkrad is van plan te vluchten naar een haven om daar een schip te zoeken die hem naar Germanië kan terugbrengen. Op de derde dag van zijn vlucht barst de Vesuvius uit. Chloë is nog steeds in Pompeii en overleeft de uitbarsting niet. Folkrad vlucht naar Surrentum, een kleine havenstad, en besluit om naar Noviomagus te gaan om daar een nieuw bestaan op te bouwen.

Mening:

Ik vind het een heel mooi boek; het is heel vlot en begrijpelijk geschreven. Ook lijken de personages net echt; ze leven en reageren heel natuurlijk waardoor je je goed kunt inleven in de personages. Ook kun je je heel goed een beeld vormen van hoe het in die tijd was. Het verhaal is fictie maar de uitbarsting van de Vesuvius is wel echt gebeurd. Het hele verhaal zou echt gebeurd kunnen zijn want het is heel realistisch geschreven. Ook vind ik de titel van het boek mooi verzonnen, de slavenring ontnemt de Folkrad zijn vrijheid en daar gaat het in het boek eigenlijk om. Het verhaal is heel afwisselend door de verschillende gebeurtenissen, waardoor het absoluut geen saai boek is.

Onderwerp:

Ik vind het onderwerp van het boek wel interessant, de schrijfster laat je heel duidelijk zien hoe de mensen leefden in die tijd. Je leert de goede kanten en slechte kanten van de Romeinen kennen; hun kennis en rijkdom maar ook de manier waarop sommige met hun slaven omgingen en dat maar weinig slaven konden ontsnappen aan de slavernij. Door het boek heb ik niet echt iets geleerd omdat ik al wel veel wist over de Romeinen door Latijn. Ik verwachtte wel dat de schrijfster het onderwerp op zo'n manier zou uitwerken, want ik heb de rest van haar boeken ook gelezen en die zijn allemaal ongeveer in dezelfde stijl uitgewerkt en geschreven. Verrassend is wel dat Folkrad in het begin heel afwijzend is tegenover de

Romeinen, maar later bijdraait en ook veel van hun goede kanten leert kennen. De schrijfster heeft niet een duidelijke mening over het onderwerp laten doordrijven, ze laat hele verschillende kanten van het onderwerp zien waar niet uit blijkt of ze dus eigenlijk voor of tegen de Romeinen is, waar ik het wel mee eens ben.

Gebeurtenissen:

Het verhaal bevat voldoende gebeurtenissen en die komen logisch uit elkaar voort waardoor het verhaal blijft boeien. De gebeurtenissen zijn heel afwisselend, spannend bijvoorbeeld op het moment waarop Folkrad vlucht. Indrukwekkend en droevig, als Chloë ontdekt dat haar dochtertje verdwenen is, maar ook humoristisch, bijvoorbeeld het sarcasme van Folkrad. De gebeurtenis die wel het meeste indruk op mij heeft gemaakt is wanneer Chloë's kind door Marcus wordt meegenomen als Chloë even weg is. Ze gaat naar heer Lucius en vraagt wat er met haar kind is gebeurd maar dat komt ze niet te weten. Bij wijze van rouw spreekt ze vanaf dat moment niet meer. Op de dag van de begrafenis van Marcus krijgt ze van een vrouw te horen dat haar kind nog in leven is en Chloë gaat naar het huis waar haar dochtertje nu woont. Een paar uur voor de uitbarsting van de Vesuvius ziet ze haar en Chloë sterft met het beeld van haar dochtertje voor zich.

Personages:

Folkrad:

Folkrad is de hoofdpersoon van het verhaal. Hij staat in het begin heel afwijzend tegenover de Romeinen, hij vindt het moeilijk om zich bij zijn gevangenschap neer te leggen en hij denkt vaak na over ontsnappen. Folkrad is heel koppig, als hij bij heer Lucius komt weigert hij zijn haar af te knippen. Hij is gesloten en zit vaak op zichzelf over zijn verleden na te denken. Folkrads humor is nogal sarcastisch. In het midden van het boek verandert Folkrad, dat komt gedeeltelijk doordat hij in het amfitheater een gevecht van een leeuw tegen een weggelopen slaaf heeft gezien. Dat beeld zette het idee te vluchten voorgoed uit zijn hoofd. Folkrad is vanaf dat moment veel zelfbewuster en minder zwaarmoedig; hij heeft zich neergelegd bij zijn lot en hij heeft zijn haar afgeknipt. Folkrad begint steeds meer naar Chloë toe te trekken en ze gaan steeds meer met elkaar om.

Chloë: Chloë is niet de hoofdpersoon maar heeft wel heel veel invloed op het verhaal. Ze is heel rustig en gesloten, ze heeft maar aan een paar mensen haar verhaal verteld. Nadat Marcus haar kind heeft meegenomen wordt ze nog meer in zichzelf gekeerd en spreekt ze niet meer. Als Folkrad het voor haar opneemt als Marcus Chloë wil slaan begint ze toch weer een beetje te praten. Ze praat vooral met Folkrad en dan vooral over vroeger.

Marcus: Marcus is centurion, een Romeinse onderofficier. Hij houdt ervan om dictator te spelen over zijn slaven en vergrijpt zich regelmatig aan Chloë. Ookal is hij een centurion, toen Folkrad hem aanvloog en hem wurgde kon hij niet veel uitrichten. Marcus geeft niet veel om de gevoelens van anderen, hij neemt het kindje van Chloë en hem mee zonder te letten op wat Chloë ervan vindt.

Ik zou zelf niet graag op Folkrad of een van de andere personen willen lijken; hij is een slaaf en dat zou ik

niet graag willen zijn. Ook zou ik het er heel moeilijk mee hebben als ik helemaal niemand van mijn familie meer had. Ik vind het van Chloë heel knap dat ze het volhoudt niet te praten en van Folkrad zijn koppigheid. Alle personages lijken heel erg op echte mensen en reageren ook als echte mensen waardoor je je heel goed in ze kunt inleven. Met de beslissing van Chloë om niet met Folkrad mee te vluchten ben ik het niet eens. Ik zou persoonlijk wel meegegaan zijn, alleen is dat natuurlijk achteraf gezegd, want ik weet dat de Vesuvius zal uitbarsten. De personages reageren niet altijd voorspelbaar, ik had verwacht dat Chloë met Folkrad mee zou vluchten maar dat deed ze niet.

Opbouw:

Het verhaal heeft 15 hoofdstukken en een epiloog, waarin nog wat extra informatie over de uitbarsting van de Vesuvius en Pompeii wordt gegeven. Ook heeft het verhaal een verklarende woordenlijst. Het verhaal begint in het Rijnland, in 78 na Chr., wat het verhaal van Folkrad vertelt die van het Rijnland uiteindelijk in Pompeii terecht komt. Dan komt een deel dat speelt in Rome, in 77 na Chr., dat het verhaal van Chloë en ook een deel bij heer Lucius vertelt. Daarna komt nog een deel dat in Pompeii speelt, in 79 na Chr.. Misschien was het logischer geweest als eerst het deel van Chloë was gekomen en daarna pas dat van Folkrad, want nu begint het verhaal in 78 na Chr bij Folkrad, en als je dat deel gehad heb spring je een stukje terug de tijd in en dan komt het verhaal van Chloë. Er zitten nauwelijks terugblikken in het verhaal, alleen denken Folkrad en Chloë af en toe nog aan iets van vroeger. Het verhaal heeft een open eind; Folkrad heeft besloten dat hij naar Noviomagus gaat, en dat hij daarmee een belangrijk deel van zijn leven afsluit.

Taalgebruik:

Ik vind het taalgebruik in het boek prettig, het is niet lastig om te lezen, o.a. ook door de verklarende woordenlijst achterin. Het taalgebruik past ook bij de personages en bij hun gesprekken en omschrijving van hun gevoelens.